ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน หลักเกณฑ์ และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์ และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้การจ่ายค่าทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์ และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๓ กรณีลูกจ้างสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายตามมาตรา ๑๘ (๒) ให้จ่ายค่าทดแทนตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตามตารางท้ายประกาศนี้

ในกรณีมีการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในตารางท้ายประกาศนี้ ให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตามผลการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพเป็นร้อยละของสมรรถภาพทั้งร่างกาย ในอัตราความสูญเสียสมรรถภาพร้อยละหนึ่งต่อระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนสองเดือน

ข้อ ๔ ให้ลูกจ้างได้รับการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายภายหลังจากเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

(๑) เมื่อลูกจ้างได้รับการรักษาด้วยวิธีการต่าง ๆ ทางการแพทย์อย่างเต็มที่แล้วหรือสิ้นสุดการรักษาซึ่งไม่สามารถรักษาให้เป็นปกติได้และพยาธิสภาพของร่างกายคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีก

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ข้อ ๕ ให้แพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์ผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายไว้กับสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย โดยใช้วิธีการประเมินและอัตราการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย ตามคู่มือแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิตที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

ในกรณีที่วิธีการประเมินและอัตราการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายมิได้กำหนดไว้ในคู่มือตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการการแพทย์เป็นผู้ประเมินและกำหนดอัตราการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะนั้น ๆ

ข้อ ๖ กรณีลูกจ้างซึ่งได้รับการประเมินเป็นผู้ทุพพลภาพให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตลอดชีวิต

ข้อ ๗ หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ให้เป็นไปดังนี้

(๑) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน เท่ากับค่าจ้างรายเดือนในเดือนที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย

(๒) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน เท่ากับอัตราค่าจ้างรายวันในวันที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายคูณด้วยยี่สิบหก

(๓) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง เท่ากับอัตราค่าจ้างในชั่วโมงที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยคูณด้วยแปดและยี่สิบหก

(๔) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างตามผลงาน โดยคำนวณเป็นหน่วย เท่ากับค่าจ้างงวดสุดท้ายที่ลูกจ้างได้รับหารด้วยจำนวนวันที่ลูกจ้างทำงานในงวดนั้น และคูณด้วยยี่สิบหก ถ้าไม่อาจคำนวณค่าจ้างตามผลงานได้ ให้คำนวณจากค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่คูณด้วยยี่สิบหก

(๕) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นระยะเวลาอย่างอื่นหรือคำนวณการจ่ายเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ใน (๑) ถึง (๔) เท่ากับค่าจ้างงวดสุดท้ายที่ลูกจ้างได้รับหารด้วยจำนวนวันทำงานปกติในงวดนั้น และคูณด้วยยี่สิบหก

หากลูกจ้างได้รับค่าจ้างหลายประเภท ให้คำนวณค่าจ้างแต่ละประเภทตาม (๑) ถึง (๕) แล้วนำมารวมกันเป็นค่าจ้างรายเดือน

ข้อ ๘ กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม ค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งที่กำหนดไว้ในวรรคสี่ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่คูณด้วยยี่สิบหกและไม่เกินร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือนซึ่งคำนวณจากค่าจ้างสูงสุดที่ใช้เป็นฐานคำนวณเงินสมทบตามประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง ประเภท ขนาดของกิจการท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบหารด้วยสิบสอง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒
พลตำรวจเอก อดุลย์ แสงสิงแก้ว
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ตาราง

ประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาจ่ายค่าทดแทน

ประเภทของการสูญเสียอวัยวะ	คำจำกัดความ	ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน (เดือน)
๑. แขนขาดระดับข้อศอก	แขนขาดระดับข้อศอกขึ้นไป	๑๒๐
๒. แขนขาดระดับต่ำกว่าข้อศอก	แขนขาดระดับต่ำกว่าข้อศอก และ/หรือ ข้อมือและยังงอข้อศอกได้	๑๑๔
๓. มือขาด	นิ้วมือทั้งห้านิ้วขาด ตั้งแต่ระดับข้อโคนนิ้วของทุกนิ้วขึ้นไปถึงข้อมือ	๑๐๘
๔. นิ้วหัวแม่มือขาด	นิ้วหัวแม่มือตั้งแต่ระดับข้อโคนนิ้วขึ้นไปถึงข้อมือ	๔๔
๕. นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๒๒
๖. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาด	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับโคนนิ้ว	๒๒
๗. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อกลางนิ้ว	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๑๖
๘. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๑๐
๙. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาด	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐
๑๐. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๘
๑๑. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๖
๑๒. ขาขาดระดับข้อสะโพก	ขาขาดผ่านข้อสะโพก	๘๐
๑๓. ขาขาดระดับข้อเข่า	ขาขาดผ่านข้อเข่า	๖๔
๑๔. เท้าขาด	เท้าขาดผ่านข้อเท้า	๕๐
๑๕. เท้าขาดระดับกลางเท้า	เท้าขาดระดับกลางเท้า	๓๖
๑๖. นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐
๑๗. นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วหัวแม่เท้าขาดที่ระดับข้อปลายนิ้ว	๔
๑๘. นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๒
๑๙. นิ้วเท้าอื่นทั้งสี่นิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วเท้าขาดทุกนิ้วที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๘